

Arrest

nr. 65 018 van 19 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 18 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. HENDERIKX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 18 december 2009, verklaart er zich op 21 december 2009 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 21 april 2011, aangetekend verstuurd op 22 april 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaart de Kosovaarse nationaliteit te bezitten, moslim van Albanese origine te zijn en afkomstig te zijn uit de stad Prishtinë, gelegen in de gelijknamige gemeente in Kosovo. In 1989 verliet u ex-Joegoslavië en vertrok u naar Italië. Daar woonde u tot 1999 en kreeg er een zoon die de Italiaanse nationaliteit heeft. In maart 1999 keerde u terug naar Kosovo en vocht er tot in juni 1999 bij het Kosovaarse bevrijdingsleger UÇK (Ushtria Çlirimtare e Kosovës). Na de oorlog volgde u een opleiding aan de politieacademie van Vushtri en begon u te werken als politieagent. Vanaf 2006 kwam u in de hoedanigheid van politieagent bijna maandelijks onzacht in aanraking met de aanhangers van de

oppositiebeweging Vetëvendosje!. Zo stond u tijdens interventies door de oproerpolitie vaak vooraan waardoor u de directe confrontatie moest aangaan met de betogers. Tijdens een aantal van die confrontaties raakte u gewond. De aanhangers van Vetëvendosje! namen tijdens hun protestacties foto's die nadien werden gepubliceerd op het internet en tevens werden gebruikt voor affiches die in Prishtinë werden opgehangen. Op een aantal van die foto's bent u als agent te zien. Als politieagent kreeg u ook de opdracht om bepaalde leden van Vetëvendosje! te arresteren. Zo ging u G.S., de nummer drie van Vetëvendosje!, bij hem thuis arresteren. Hierbij vroeg hij u waarom u hem kwam arresteren. Eind 2010 ontving u een e-mail van diezelfde G. S. waarin hij u vroeg of jullie niet beschaamd waren dat jullie iemand van de Servische partij in Kosovo hadden binnengelaten.

Op 14 augustus 2007 was u samen met een collega aan het patrouilleren toen jullie werden opgeroepen om tussen te komen bij een vechtpartij. Bij dat incident werden er drie kogels in jullie richting afgevuurd door J. S., maar geen van deze kogels trof doel. De verdachte werd nadien gearresteerd en sindsdien hebt u niks meer van deze persoon vernomen.

Als politieagent hebt u ook een keer de door Interpol (International Criminal Police Organisation) gezochte crimineel E. S. in de boeien geslagen in een gerechtsgebouw. Hij zei u toen dat u niet mocht vergeten dat u hem zonder reden in de boeien aan het slaan was. U vreest nu dat hij u zal vermoorden. Diezelfde E. S. wordt er onder andere van verdacht de opdracht te hebben gegeven voor de moord op T. R., een politieofficier uit Prishtinë, in augustus 2007. Na deze moord kwamen op 24 september 2007 om twee uur 's nachts twee personen om het leven bij een explosie in de gang van een winkelcentrum in Prishtinë nabij de bar van Sekiraqa. Uw broer F., die werkte als veiligheidsagent in dat winkelcentrum, zou gezien hebben dat de explosieven werden geplaatst door politieagenten. Meteen daarna werd hij als getuige verhoord door de Kosovaarse Politie (KP). Een of twee dagen later werd u ook ondervraagd door de politie. Ze vroegen u of F. door iemand werd beïnvloed of onder druk werd gezet om dergelijke getuigenissen over politieagenten af te leggen. Ongeveer twee maanden later werd u nogmaals verhoord door leden van de KP die u opnieuw vragen stelden over uw broer F. Vijf of zes maanden na de explosie werd u twee keer ondervraagd door leden van UNMIK (United Nations Interim Administration Mission in Kosovo) die van u wilden weten waar F. woonde. Na de explosie in het winkelcentrum veranderde de sfeer tussen u en uw collega's bij de politie. U voelde dat uw collega's anders naar u begonnen te kijken en geen vertrouwen meer in u hadden. In datzelfde jaar werd ook nog een andere politieagent vermoord. Twee andere agenten werden hiervoor in beschuldiging gesteld maar u had het gevoel dat de andere politieagenten u ervan verdachten iets met die moord te maken te hebben en daarom bang waren om met u samen te werken. Door de negatieve sfeer op uw werk en ook omdat andere politieagenten werden beschuldigd van de explosie en omdat u zelf ooit E. S. hebt opgepakt, voelde u zich niet meer veilig en besloot u Kosovo te verlaten. U vroeg een visum aan voor Griekenland en verliet Kosovo op 12 september 2008 waarna u op legale wijze met de trein naar Griekenland reisde. Op 15 september 2008 nam u vanuit Griekenland het vliegtuig naar Italië. Daar verbleef u gedurende 15 maanden in verschillende sociale centra in Milaan. Op 13 december 2009 verliet u Italië en ging u via Frankrijk naar Spanje waar u één dag later door de Spaanse politie aan de grens werd tegengehouden en het voorwerp uitmaakte van een teruggrijving naar Frankrijk. Vervolgens nam u de trein naar België en kwam u op 18 december 2009 aan in Brussel. Drie dagen later vroeg u asiel aan. Na uw vertrek uit Kosovo vernam u dat uw broer F. was ondergedoken en als getuige werd beschermd. Hij heeft intussen een nieuwe identiteit gekregen en zou zijn overgebracht naar Tsjechië of Slovakije. Uw partner S. R. kwam in november 2010 eveneens naar België en vroeg hier asiel aan op 19 november 2010.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw paspoort van ex-Joegoslavië, drie geboorteaktes, een akte over uw huwelijksstatus, attesten over uw politieopleiding, een verslag van een interventie waaraan u deelnam als politieagent, uw diploma van het secundair onderwijs, attesten van verwondingen die u opliep als lid van het UÇK, een affiche van Vetëvendosje! en verschillende internetartikels."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- de vaststelling dat verzoeker Kosovo op 12 september 2008 heeft verlaten uit vrees voor zijn leven en fysieke integriteit maar nadien 15 maanden in Italië heeft verbleven zonder er een asielaanvraag in te dienen en pas op 19 november 2010 in België asiel vroeg, kan geenszins in overeenstemming worden gebracht met het hebben van een vluchtelingenrechtelijke vrees of het lopen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade;

- de door verzoeker aangehaalde problemen met de aanhangers van de beweging Vetëvendosje! behoren tot de risico's van het vak als politieagent en houden op zich geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, noch met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming;
- uit verzoekers verklaringen blijkt niet dat hij gezocht wordt door G. S.;
- het door verzoeker aanvaarden van een vriendschapsverzoek op Facebook van G. S. strookt allerminst met het gedrag van iemand die beweert een gegronde vrees voor vervolging te koesteren of een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade ten aanzien van aanhangers van Vetëvendosje!;
- het onder vuur worden genomen tijdens een interventie in de uitoefening van de functie als politieagent kan eveneens bezwaarlijk als een daad van vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag worden aanzien;
- verzoeker brengt geen enkel element aan om zijn vrees vermoord te zullen worden door E. S. te concretiseren zodat deze vrees louter hypothetisch blijft;
- de door verzoeker aangehaalde spanningen en verslechterde sfeer met collega's binnen de politie zijn niet zodanig dat daaruit een vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou kunnen blijken;
- uit het administratief dossier blijkt dat in Kosovo redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker meent dat hij wel degelijk voldoet aan de voorwaarden voor de erkenning van de vluchtelingenstatus en voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker stelt vast dat elk van de door hem ingeroepen dreigingen afzonderlijk worden weerlegd in de bestreden beslissing. Verzoeker stelt niet dat deze dreigingen elk afzonderlijk voldoende zijn om zich op het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming te beroepen maar dat het net de samenhang van de verschillende elementen is die maakt dat de situatie voor verzoeker in Kosovo uiterst precair en gevaarlijk is, zodat hij wel degelijk een risico loopt op het lijden van ernstige schade.

Verzoeker voert aan dat het duidelijk is dat hij in het kader van zijn politiewerk gevaarlijke opdrachten heeft uitgevoerd tegenover belangrijke leden van de huidige oppositiepartij Vetëvendosje! en tegenover criminele netwerken geleid door E. S. Verzoeker stelt dat ten gevolge van dit politiewerk een gevaar ontstaat voor de betrokken agenten, wat blijkt uit de verhalen van verzoeker over moordpogingen en politieagenten die zich hebben gewroken op E. S. door een aanslag te plegen bij een bar van E. S. Dit illustreert volgens verzoeker des te meer de spanningen tussen de politie en het criminele netwerk rond E. S.

Verzoeker voert aan dat zijn verhouding met de politie sterk verstoord is nadat zijn broer F. verklaringen heeft afgelegd tegen twee politieagenten die bij de aanslag op de bar van E. S. betrokken waren. Verzoeker wordt beschouwd als een mogelijk gevaar en tegenstander van de politie. De onbetrouwbaarheid van de politie blijkt volgens verzoeker uit het feit dat zijn broer door UNMIK in bescherming werd genomen als getuige en buiten Kosovo wordt beschermd waardoor het niet onaannemelijk is dat het gevaarlijk is voor verzoeker om in Kosovo te blijven of een beroep te doen op de politie voor bescherming. Verzoeker acht het niet onwaarschijnlijk dat de politie hem liever kwijt wil.

Verzoeker wenst ten slotte nog op te merken dat het feit dat hij, vooraleer hij naar België kwam, 15 maanden in Italië verbleef, niet impliceert dat hij niet bedreigd werd en hij wel degelijk bekommerd was om zijn veiligheid. Verzoeker is er immers van overtuigd dat de dreiging tegen hem enkel betrekking had op Kosovo en dat hij buiten Kosovo veilig was. Het is niet omdat verzoeker geen officieel statuut als vluchteling had aangevraagd dat hij *de facto* niet aan de dreiging was ontsnapt.

2.2. Artikel 48 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale overeenkomsten die België binden, als vluchteling kan worden erkend. Artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden kan worden erkend. Het betreffen echter algemeen geformuleerde artikelen, die het recht op asiel of op subsidiaire bescherming voor bepaalde

personen omschrijven doch geenszins een automatisme inhouden voor personen om asiel dan wel subsidiaire bescherming te verkrijgen. De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om verzoeker de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet te weigeren of toe te kennen.

De commissaris-generaal oordeelde terecht dat elk van de door verzoeker ingeroepen dreigingen niet van die aard is dat ze volstaat om een beroep te kunnen doen op de criteria van het Vluchtelingenverdrag of de bepalingen van de subsidiaire beschermingsstatus. De dreigingen houden immers stuk voor stuk rechtstreeks verband met de uitoefening van verzoekers beroep als politieagent en de risico's die hieraan verbonden zijn. Voor zover er al een onderlinge samenhang zou zijn zoals verzoeker aanvoert – het gaat immers om los van elkaar staande gebeurtenissen – doet deze geen afbreuk aan voorgaande vaststelling.

Ten overvloede dient te worden benadrukt dat het invoeren van een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade op zich niet volstaan. De asielzoeker dient tevens aan te tonen dat hij de bescherming van de overheden in zijn herkomstland niet kan of niet wil invoeren. Internationale bescherming kan immers slechts worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Artikel 48/5, §2, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in het algemeen geboden wordt wanneer de staat redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging treft, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot dergelijke bescherming heeft. Uit de in het administratief dossier aanwezige informatie blijkt dat verzoeker beroep kan doen op de in Kosovo aanwezige nationale en internationale overheden. Anno 2010-2011 blijken er in Kosovo immers redelijke maatregelen getroffen te zijn ter voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker tenslotte stelt dat zijn relatie met de politiediensten is verstoord ten gevolge van de getuigenis van zijn broer F. in de zaak van de aanslag nabij een bar van S. kan worden vastgesteld dat verzoeker zich beperkt tot blote beweringen die geenszins worden ondersteund door concrete bewijselementen.

De vaststelling tenslotte dat verzoeker na zijn vertrek uit Kosovo 15 maanden in Italië heeft verbleven en vervolgens via Griekenland, Spanje en Frankrijk naar België kwam zonder al die tijd een asielaanvraag in te dienen is niet verenigbaar met een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade. Verzoeker gaat er immers aan voorbij dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een asielaanvraag indient. De vaststelling dat verzoeker geen asiel heeft aangevraagd bij de Italiaanse autoriteiten en bij uitbreiding bij de Griekse, Spaanse of Franse overheden is een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relatieveert als dusdanig de ernst van de door hem ingeroepen vervolging.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag *juncto* artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. BARBE,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. BARBE

A. VAN ISACKER